

quo uirtuti qui tata inter nos tolerauit (ut nobis forma huius imprimeret sanctitatis pro gratia contumelia red...

Ps. 90.

pucr. l.

num draco insidiatur: Estimo quia cupiditate: qd hanc no uerit esse radicem malorum omnium. & que maxime cor...

Matt. 11.

Ps. 37.

Ps. 119. Iob. 1.

Iob. 17.

quoq; altioribus altiore refugium: ut ex sententia p fient qm tu es dñs spes mea merito respōdea: altissimū...

Cañ. 3.

Ps. 10.

2. Co. 1.

Cañ. 3.

Iacob. 1.

Ps. 118.

inibus nobis: illū offendēs oculū, qui solus perfecte nouit quid sit in homine: uel dēns in eo & qd in se ille nō uidet. Hoc uel maxime iudicū uel gemis fratres: & eo ampli...

Ps. 146.

Ps. 21.

Ps. 39.

Actu. 4.

Mat. 6.

Textus.

Ioc. 2.

Textus.

etiam hoc modo, ut ipsos quos miserat dies in hac ostendit... Psal. 120 salutaris exponat. Logitudine, inq. dicitur replebo eum. Et...

Incipiunt sermones eiusdem de diversis. De nimia quadam fallacia presentis vite. Ser. C. Era oino sententia frēs: qm̄ tēratio est vita hominis...

Nota. Solitudo hæc sup̄borū est: q̄ solos se esse reputat: solos appetit̄ reputari. Literaturā est, odit̄ focū. Astutus in negotiis secularibus: neminem uellet sibi simile inueniri.

Iaco. 4. sup̄bis deus resistit, humilib⁹ uerō dat gratiā. Qui emittit fontes in cōuallibus: inter mediū mōrtū (ait ppheta)...

illos terminos habēs: nec uita sanē dicēda est: qua nūm̄ rū solū uiuif̄ morti ap̄lo teste q̄ ait. Quia si fm̄ carnē uicō Roma...

2. Co. 4. Quis est qui ex se humilior, feruētior, sollicitior, timorator & cauti⁹ inueniēti⁹? Hæc sunt ergo promissa sp̄s: hæc primitiua regni: hæc gloriæ prelatio: hoc potestatis inītiū & arra q̄d̄ paterna hereditatis. Cæteri q̄ uenerit q̄d̄ p̄ se...

2. Th. 4. Quis est qui ex se humilior, feruētior, sollicitior, timorator & cauti⁹ inueniēti⁹? Hæc sunt ergo promissa sp̄s: hæc primitiua regni: hæc gloriæ prelatio: hoc potestatis inītiū & arra q̄d̄ paterna hereditatis.

2. Th. 4. Quis est qui ex se humilior, feruētior, sollicitior, timorator & cauti⁹ inueniēti⁹? Hæc sunt ergo promissa sp̄s: hæc primitiua regni: hæc gloriæ prelatio: hoc potestatis inītiū & arra q̄d̄ paterna hereditatis.

uerfantur. Et miror quō oia data memores: q̄bus fere nullam famulan̄ ad uotū. Seruere nobis uident̄ aliqua, sed cū labore n̄fome nutriti pri⁹ seruiferi sumus. Inuēta ip̄a nisi fuerit à nobis nutrita nisi domita: nisi fuerit p̄bulo sustetata: nō adiuuat. Terra ipsa q̄ debuerat nobis esse germanior: nō sine sudore uultus n̄ri panē nobis ministrat: imo & cū coluerim⁹ ea, sp̄mas & tribulos germinat nobis. Et cætera oia deniq; si diligēt̄ cōsiderem⁹: seruētū à nobis magis exigit̄ quā exhibēt nobis: ut ea interim sileam q̄ sunt parata nocere, ut est ignis ad exurēdū: aqua ad submergēdū: fere ad lacerandū. Et hæc q̄d̄ ita se habēt: sed t̄m̄ nō mēt̄ apl̄s et alio loco manifest⁹: assueuerat scire se: qm̄ diligēt̄ deū oia cooperant̄ in bonū: his q̄ fm̄ p̄positū uocati sunt sc̄i. Verūtm̄ solerter atēde: q̄ nō ad libitū famulari sed cooperari dicit ad uotū. Neq; em̄ ad uoluntatē seruētū, sed ad utilitatē: non ad uoluntatē, sed ad salutē nō ad uotū, sed ad comodū nostrū. Vt q̄d̄ adē siquidē in hūc modū oia nobis cooperant̄ in bonū, ut inter hæc oia etiā ea q̄ nihil sunt nocent̄: molestia nobis & ip̄a mors etiā & p̄ctm̄: q̄ q̄d̄ cōstant natura nō esse: sed naturæ corruptiōes. An uerō et peccata ipsa nō cooperant̄ in bonū: qui ex eis humilior, feruētior, sollicitior, timorator & cauti⁹ inueniēti⁹? Hæc sunt ergo promissa sp̄s: hæc primitiua regni: hæc gloriæ prelatio: hoc potestatis inītiū & arra q̄d̄ paterna hereditatis. Cæteri q̄ uenerit q̄d̄ p̄ se...

2. Co. 4. Quis est qui ex se humilior, feruētior, sollicitior, timorator & cauti⁹ inueniēti⁹? Hæc sunt ergo promissa sp̄s: hæc primitiua regni: hæc gloriæ prelatio: hoc potestatis inītiū & arra q̄d̄ paterna hereditatis. Cæteri q̄ uenerit q̄d̄ p̄ se...

2. Th. 4. Quis est qui ex se humilior, feruētior, sollicitior, timorator & cauti⁹ inueniēti⁹? Hæc sunt ergo promissa sp̄s: hæc primitiua regni: hæc gloriæ prelatio: hoc potestatis inītiū & arra q̄d̄ paterna hereditatis. Cæteri q̄ uenerit q̄d̄ p̄ se...

2. Th. 4. Quis est qui ex se humilior, feruētior, sollicitior, timorator & cauti⁹ inueniēti⁹? Hæc sunt ergo promissa sp̄s: hæc primitiua regni: hæc gloriæ prelatio: hoc potestatis inītiū & arra q̄d̄ paterna hereditatis. Cæteri q̄ uenerit q̄d̄ p̄ se...

ip̄am planē læritiā, utā, gl̄iam pacē, uoluptatē, amenitatē, sollicitatē, iocunditatē & exultationem thesaurizat: ut nobis dñs deus noster: & hæc oia inuē: ut sit participatio Hierlm̄ in idip̄um. Et hoc unū & idip̄um non nisi ip̄e, sicut supra meminimus dicente ap̄lo: qm̄ erit deus Collo. 3. oia in oibus. Hæc merces n̄ra: hæc corona n̄ra: hoc bras uū nostrū: ad q̄d̄ uirtū sic curramus, ut cōprehēdamus. Fratres nunquā prudēs agricolā seminatū opportunitatem reputat̄ logiorē, q̄ futuræ messis desiderat ubertatē. Vestri autē dies non minus utiq; quā capillī oēs numerati sunt: & sicut pilus de corpore, sic & momentum de tpe nō peribit. Habētēs ergo talē promissionē charissimō deficiamus aut fatigemur aliq̄: nec graue caufamur onus xp̄i: quod teste ip̄o leue est: uel ingū quod uera suauē est: sed ad omne quod uideatur portare pondus dicit, æternū gloriæ pōdus cogitemus. Ad quam nos sua miseratione perducit uirtutū dominus & rex gloriæ: cui interim deuota humilitate clamam⁹: nō nobis domi ne non nobis: sed nomini tuo da gloriam.

De obedientia, patientia, & sapientia. Sermo. Bbsecro uos fratres per communem salutem, studio suscipite datā uobis opportunitatē operæ salutis. Obsecro per miam p̄ qua tā miserabiles uos facere studuistis: facite ad quod uentis: ad quod ascendistis de flumī, n̄ribus Babylonis. Sup̄ flumina Babylonis (ait ppheta) illic sedimus & fleuim⁹ dū recordamur tui sion. Nulla uobis hic nutritiō dōri liberorū cura: nulla sollicitudo q̄io placeatis uoxib⁹: nō de mundis: de nō negotiis secularib⁹: nō de ip̄o uictu & uestitu necesse est cogitare. Procul à nobis magna quidā ex parte dicit malitia & sollicitudo uitæ. Sic abscōdit nos deus in tabernaculo suo. Vacate itaq; dilectissimi, & uidete quoniam ip̄e est deus. Verū ut hoc q̄q; possitis, curādum est uobis prius ut uideatis qd̄ estis uos: & iuxta cūstūm prophetæ nocem⁹: sciant gentes qm̄ homines sunt. Hinc duplici cōsiderationē: tota hæc uestra uacatio tribuatur sicut sanctus orabat. Deus nouerim memorem te. Quo em̄ nati sibi uidet̄ hō, labores fugitans & dolores? Aut quō scit se hōiem: q̄ ad id parat⁹ nō est ad qd̄ nati est? Hō, inq. natus ad laborē. Nō ad laborē natus est: dubitet q̄ natus est in dolore. Sed dolor parturientis clamor, laborē pl̄s, fletus indicat & nagit⁹. Qm̄ tu laborē & dolorē cōsideras, ait ppheta. Labor in actiōib⁹: dolor in passionibus est. Proinde q̄ se nouerat hōiem, ad utrumq; paratus supplicii cōfessione dicebat. Parati cor meum deus parati cor meū. Et gemmā hanc p̄parationē euidētius exprimes: de actione quidē, paratus sum (ait) & nō sum turbatus: ut custodiā mactata tua: de passione uerō: ego inq. in flagella parat⁹ sum: & dolor me⁹ i cōspectu meo semp. Nemo sanē in ipsa sua cogitatioē laborat: Apertit ille os suū in ostentatione, aperit ille in cruciatione & interdum ille graui⁹ fastidio quā ip̄e in media cruciatur. Postremo uelint nolint nō modo homines: sed etiam demones & faciunt & patiuntur quod prouidentia summa disposuit. Cæterum nec leprosa obedientia: nec canina patientia commendatur. Inde est q̄ nō simpliciter perimus ut fiat uoluntas dñi: quā in omnibus & per omnia fieri Opera Bernardi. 1

De obedientia, patientia, & sapientia. Sermo. Bbsecro uos fratres per communem salutem, studio suscipite datā uobis opportunitatē operæ salutis. Obsecro per miam p̄ qua tā miserabiles uos facere studuistis: facite ad quod uentis: ad quod ascendistis de flumī, n̄ribus Babylonis. Sup̄ flumina Babylonis (ait ppheta) illic sedimus & fleuim⁹ dū recordamur tui sion. Nulla uobis hic nutritiō dōri liberorū cura: nulla sollicitudo q̄io placeatis uoxib⁹: nō de mundis: de nō negotiis secularib⁹: nō de ip̄o uictu & uestitu necesse est cogitare. Procul à nobis magna quidā ex parte dicit malitia & sollicitudo uitæ. Sic abscōdit nos deus in tabernaculo suo. Vacate itaq; dilectissimi, & uidete quoniam ip̄e est deus. Verū ut hoc q̄q; possitis, curādum est uobis prius ut uideatis qd̄ estis uos: & iuxta cūstūm prophetæ nocem⁹: sciant gentes qm̄ homines sunt. Hinc duplici cōsiderationē: tota hæc uestra uacatio tribuatur sicut sanctus orabat. Deus nouerim memorem te. Quo em̄ nati sibi uidet̄ hō, labores fugitans & dolores? Aut quō scit se hōiem: q̄ ad id parat⁹ nō est ad qd̄ nati est? Hō, inq. natus ad laborē. Nō ad laborē natus est: dubitet q̄ natus est in dolore. Sed dolor parturientis clamor, laborē pl̄s, fletus indicat & nagit⁹. Qm̄ tu laborē & dolorē cōsideras, ait ppheta. Labor in actiōib⁹: dolor in passionibus est. Proinde q̄ se nouerat hōiem, ad utrumq; paratus supplicii cōfessione dicebat. Parati cor meum deus parati cor meū. Et gemmā hanc p̄parationē euidētius exprimes: de actione quidē, paratus sum (ait) & nō sum turbatus: ut custodiā mactata tua: de passione uerō: ego inq. in flagella parat⁹ sum: & dolor me⁹ i cōspectu meo semp. Nemo sanē in ipsa sua cogitatioē laborat: Apertit ille os suū in ostentatione, aperit ille in cruciatione & interdum ille graui⁹ fastidio quā ip̄e in media cruciatur. Postremo uelint nolint nō modo homines: sed etiam demones & faciunt & patiuntur quod prouidentia summa disposuit. Cæterum nec leprosa obedientia: nec canina patientia commendatur. Inde est q̄ nō simpliciter perimus ut fiat uoluntas dñi: quā in omnibus & per omnia fieri Opera Bernardi. 1

De obedientia, patientia, & sapientia. Sermo. Bbsecro uos fratres per communem salutem, studio suscipite datā uobis opportunitatē operæ salutis. Obsecro per miam p̄ qua tā miserabiles uos facere studuistis: facite ad quod uentis: ad quod ascendistis de flumī, n̄ribus Babylonis. Sup̄ flumina Babylonis (ait ppheta) illic sedimus & fleuim⁹ dū recordamur tui sion. Nulla uobis hic nutritiō dōri liberorū cura: nulla sollicitudo q̄io placeatis uoxib⁹: nō de mundis: de nō negotiis secularib⁹: nō de ip̄o uictu & uestitu necesse est cogitare. Procul à nobis magna quidā ex parte dicit malitia & sollicitudo uitæ. Sic abscōdit nos deus in tabernaculo suo. Vacate itaq; dilectissimi, & uidete quoniam ip̄e est deus. Verū ut hoc q̄q; possitis, curādum est uobis prius ut uideatis qd̄ estis uos: & iuxta cūstūm prophetæ nocem⁹: sciant gentes qm̄ homines sunt. Hinc duplici cōsiderationē: tota hæc uestra uacatio tribuatur sicut sanctus orabat. Deus nouerim memorem te. Quo em̄ nati sibi uidet̄ hō, labores fugitans & dolores? Aut quō scit se hōiem: q̄ ad id parat⁹ nō est ad qd̄ nati est? Hō, inq. natus ad laborē. Nō ad laborē natus est: dubitet q̄ natus est in dolore. Sed dolor parturientis clamor, laborē pl̄s, fletus indicat & nagit⁹. Qm̄ tu laborē & dolorē cōsideras, ait ppheta. Labor in actiōib⁹: dolor in passionibus est. Proinde q̄ se nouerat hōiem, ad utrumq; paratus supplicii cōfessione dicebat. Parati cor meum deus parati cor meū. Et gemmā hanc p̄parationē euidētius exprimes: de actione quidē, paratus sum (ait) & nō sum turbatus: ut custodiā mactata tua: de passione uerō: ego inq. in flagella parat⁹ sum: & dolor me⁹ i cōspectu meo semp. Nemo sanē in ipsa sua cogitatioē laborat: Apertit ille os suū in ostentatione, aperit ille in cruciatione & interdum ille graui⁹ fastidio quā ip̄e in media cruciatur. Postremo uelint nolint nō modo homines: sed etiam demones & faciunt & patiuntur quod prouidentia summa disposuit. Cæterum nec leprosa obedientia: nec canina patientia commendatur. Inde est q̄ nō simpliciter perimus ut fiat uoluntas dñi: quā in omnibus & per omnia fieri Opera Bernardi. 1

certissime costat: uoluntati enim eius quis resistit: sed ut fiat sicut in celo & in terra. Quam nimirum adiectione duabus quoque procedentibus petitiōibus nihilominus reor apta...

Joan. 4. Ps. 127.

Mat. 9. Coll. 4.

Luc. 21.

quidē eius aiam corp⁹ nō aggrauabat: q̄ nec corrūp⁹ batur. Sed lōgē felicit̄ in ad hoc puenisset. ut minoratus actu plen⁹ pfectū q̄ pperet sapiam: grati diligēs corp⁹...

Psal. 17.

Psal. 127.

Apo. 14.

Thre. 3.

Vbi fu.

Rom. 7.

Psal. 45.

Mat. 5.

Psal. 101.

Pla. 54.

De cantico Ezechie prophete. Sermo. Iri sanguinū & dolosū. nō dimidiā dicitur: suos: plenerant in sua ueritate usq; ad morte: & hoc q̄ nō timēt dñm. Verū q̄ tī more delinquitur ad sapiētia: s̄ cōtinuo dimidiāt dies suos: exclamās p̄ timore: uadā ad portas inferi. Cui⁹ utiq; inferi me tu cū ceperit q̄scere ad malis: incipit de bonis q̄re cōsolatione: q̄a necesse est in altero consolari. Est autē bona cōsolatio de spe salutis aeternae: in quā sublati peccatis q̄ separabāt inter sp̄sum & deū: p̄ dei grām reuoluit & hīla reficit. In quo cū ceperit p̄icere, hoc est p̄icere i xpo necesse est (teste scriptura) p̄sequutione pati: ut recens gaudium uertat in moerore: & dulcedo boni uix summis (ut ita dicā) labijs attacta in amaritū dñm cōmutes. Ita ut libeat dicere. Verā est cythara mea i lūcū, & cātio mea in plorationē. Perior ergo amari⁹ amissam dulcedine: quā pri⁹ fleuāt admittam p̄cōrū amaritudinē: & hoc tādū facit, dōcē deo miserare cōsolatore dicit. Quā denuo redēte: cognoscit: eā quā p̄buse est tentatione. p̄bationē fuisse nō delatione. Porro p̄bationē fuisse ad eruditionē nō ad destructionē: sicut scriptū est. Visitas eū diluculo & subito p̄bas illū. Unde & cognito suo de tētatōe p̄fectu nō tātū nō refugit: sed etiā tētari appetit: p̄ba me, inq̄ns, & tēta me. Crebris itaq; hōi uicissitudinib⁹ iter gr̄e uisitatio: & tētatōis p̄bationē: in schola uirtutū p̄ficēs: faciētē utiq; uisitatio ne deficiat: tentatio ne supbiat: & tali tādē exercitio midato o uolo interiori statim adest lex: cui fideliter inherere cupies sed corpe pressus non p̄ uolens: ad seipsum nolēs dolēs refilit. Gustato tñ aliqua tenus quam dulcis est dñs est: etiā cum ad sua redierit in cordis palato sapore retinet: quo fit ut tā sp̄sum nō sp̄sus q̄ncipit bona desideret. Et hęc est charitas nō q̄rens que sua sunt: hęc facit siliū nō q̄rentem sua sed patrem diligētē. Timor quippe facere seruū in sua cōmōda declināntē: spes merenariū sua lucra festinēt. Per hos proculdubio gradus Ezechias trāsit & innotuit trāsitus. Ego dixi in dimidio diei in mortū: uadā ad portas inferi. Ac si diceret: Cum deposita imagine terrestris hoīs imaginem celestis uelle portare: cepti a timore ut p̄scriptum est. Concipies exclamauit: uadā ad portas inferi. Quo tñ timore nequaquam desperas: q̄si uel residuū anorū meorū: ut iā mihi uere incipere q̄ contra me uixerit usq; adhuc. Quasi ut autem ab illo qui dixit. Sine me nisi potestis facere. Neq; enim ad sp̄sum sine ip̄o nō dicam reuertē: sed nec cōuertē q̄dem poterā: ut pote sp̄ritu uadens & non rediens. Que stui ergo residuum amorum meorum. Quo accepto (nō enim negat q̄ incitat ad querendum) statim ueram experientiam sapientis, qui ait. Fili accedens ad seruitutem dicit: Ita in timore & p̄parat animā tuam ad tentationem. Tentationibus itaq; cum uergeret & spes recens quā conceperat salutis mihi iam tamq; intercludi uideretur: dixi non uidebo dñm deum in terra uiuentū. Quod utiq; in abundantia presumpserā. Dixi enim in abundantia mea non mouebor in aeternū nō attendens q̄ in uolūtate tua nō in potestate mea p̄stitisti decori meo uirtutē. Quobrem auertisti faciem tuam a me & factus sum conturbatus: ne qua uiam ussurus dñm deum in genitu suo & in terra uiuentū. Non aspiciā hominem ultra uidelicet siliū. de quo dicitur est: homo est & quis cognouit eum: Sed nec habitator quietis: id est sp̄ritu sanctū. de quo scriptū est. Super quem reuertetis spūs meus: nisi super humile & que tunc. Addidit quoque. Generatio mea ablata est & conuoluta est a me. Hoc est bonorū operum: p̄les: quā ex timore ceperam parturire: ut de anima nostra possit dicit: & quae multos habebat filios in infirmitate. Ab lata est autem pia hęc soboles: & cōuoluta est a me quasi tabernaculum pastorum: ad tempus utiq; credita non tradita in aeternum. Item adiecit. Præcia est uelut a texente uita mea: ut discerem profectus uite mee. nō in mea sed. in manu omni potentis: sicut tela in manu texentis quandoq; dicit. Dū adhuc

ordire: hoc est statim in initio succidit me: quatenus eorū de penē tpe & dederit & tulerit quod donaret. Sed si fecit uirtus mea: nō tñ derelict me q̄ ceperat: nō posse p̄ficere uidere. Quid mīta: in ueritate mox cōpēti: quā uirtus in infirmitate p̄ficet: & aio: Bonū mihi quā hūmū. 2. Co. 12. Iasi me. Cognoui enim quia de mane usq; ad uesperam s̄ Textus. nics me: id est: cōsummabis me. Nō i solo mane uisitatio nis: aut tñ in uespera tētatōis: sed in utroq; simul erit p̄fectio mea. Stultus ego qui tñ sperabā usq; ad mane: cū

David dicit: A custodia matutina usq; ad noctem speret Psal. 129

israel in dño. Et qm̄ pusillus in spe: quasi leo sic contriuit oīa ossa mea: robur oē uidelicet de quo adhuc sub tutela gr̄e futurorū improuidus cōsistebā. Contriuit autē q̄s n̄

si aduersariū noster diabolus qui tanquā leo rugiens cū

cuit grens quē deuoret: Tu ergo dñe ex hac contritione humiliari & prabari de mane usq; ad uesperā fines meo: qm̄ & factū est mane & uesperē dies unus. Quobrem ergo ut didici: benedici dñm in omni tēpore: hoc est mane & uesperē: nō sicut ille q̄ cōfitebit tibi cū benefeceris ei: nō sicut illi qui ad tēpus credit: & in tpe tētatōis recedit: sed dicā cum sanctis. Si bona suscepim⁹ de manu dñi: ma

Job. 2. la autem quare nō subineamus? Et in manu quidē sicut pullus hyrūdinis sic clamabo: in uespera autē meditabor ut colūba: quaten⁹ & cū gratia matutini ariserit in modū hyrūdinis exultās & clamitās: gratias agā pro uisitatio: & cum uespera ingruerit non decit sacrificiū uesperitum: cū instat columbæ gemēs: lachrymas fundam in tribulatione. Sic enim deseruit tēpus utiq; deo: cum & ad uesperū demorabitur fletus: & ad matutini letitia. Moerens moerbo in uespera: quo letus fruar matutino. Placet utiq; deo: & peccator cōpunit⁹ & iustus & deuotus: cui ē regio displicet tā ingrat⁹ iust⁹ quam p̄dōr securus. Aut certe sicut pullus hyrūdinis: hac illacq; discurrens Marthæ me officis mancipabo: hylarē datorē me exhibēs: omni necessitate patietē, & meditabor ut colūba gemēdo utiq; q̄ obstat dū quod restat intruor. Hoc autē faciā mane & uespera: hoc est prius & posterius: iuxta q̄ in typū utriusq; uite dicitur ad Labā. Nō est constructio dñis ut minores ante tradam⁹ ad nuptias, quāquam in differenter de altera ad alteram transatur. Quod significare Iob puto ubi ait. Si dormiero dico quando surgā: & rursum expectabo uesperam. Quiescens quippe in uespera contemplationis: mane desiderabat quo surgeret ad actionē: rursumq; negocijs fatigatus expectabat uesperā libenter repetens oīa cōtemplationis. Poteb̄ & per gratulam auiculum cantus simul psallentium in ecclesia: & p̄gentem columbam priuata orationū suspuria designari. Sed mediam sententiam magis uelle uidetur sequens uersiculus. Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso. Sicut enim dicitur attenuati: hoc est subtile facti: pro assiduitate suspiciendi in excelso: uidelicet sublimia atq; excelsa contemplandi: siue intelligatur attenuati: id est reuerberati: & a suo quodammodo acumine imminuti: siue xta illud. Defecerunt oculi mei in cloquium tuum, & rursum: memor fui dei & delectatus sum & exercitatus sum & defecit sp̄ritus meus. Siue ergo illo siue hoc modo accipiatur: non aliud quā cōtemplatio designatur. Cetero rursum posterior expositio sequentibus magis cōuenire uideatur. Ait enim. Domine uini patior. Quasi dicit Domine non sponte sed multus retrahor & arceor a tui cōtemplatione: quia corpus quod contumitur aggrauat animam: & deprimit terrena in habitatio sensum multa cogitant. Responde ergo tu dō dōdor pro me qui iusti nature cōditionem. Aut si peccata mea hoc faciem necesse est culpa nature: sed mea pessima consuetudinē: etiam sic nihilominus responde pro me affigens peccata cruci. & sanguine tuo delens: ut non sit quod me impediāt contemplātem. Nam quid dicam aut quid respondebit mihi cum ipse fecerit? Ad quem me uidelicet alium uertam: aut quis alio respondebit pro me: cum ipse non alius hanc mihi difficultatem imo impossibilitatem impo fuerit: dando super Opera Bernardi.

1. Pet. 5.

Job. 2.

Gen. 26.

Job. 7.

Textus.

Psal. 118.

Sapi. 9.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Textus.

Gene. 3. me illa sententia. In sudore vultus tui comedes panem...
Textus.
Psal. 93.

de hac me duplici uita tuo munere uiuere confido. Seg. tur. Pater filius nota facier ueritate tuam...
Canti. 5.
Iuan. 7.
Efa. 55.
Psal. 72

adherere deo bonu est. Immediatē ei coniungit non possi mus. sed p mediū aliqd poterit fieri fortassis ista consim.
Efa. 4.
Rom. 8.
Psal. 23.

Egimus in euangelio p dīcāte dno. Ioan. 6. sub mysterio edē dī corporis sui disci pulos ad cōdicandū passionibus suis ammonēre dicitur quidam durus est hic sermo.
Psal. 94.
Psal. 61.
Efa. 40.
Mat. 4.
Psal. 94.
Psal. 16.